

[Fisker.]

den Tro, at man i Kredse, som tidligere har fremhævet disse Papirer som gavnlige for Erhvervslivet, nu vil give mig Ret heri. Den øjeblikkelige Fordel for Debitor ved Laanets Stiftelse maa han for sit Vedkommende betale med forhøjede Termins- ydelser under Amortiseringen, men dertil kommer, at disse 5 pCt.s Laan mod sikkert Pant i fast Ejendom har tvunget Rentefoden i Vejret og vistnok mere end noget andet har bidraget til den almindelige Hævning af Renteniveauet, der har fundet Sted. Jeg imødeser derfor med stor Interesse de Forhandlinger, der nu skal føres om en eventuel Standsning af Udstedelsen af disse højt forrentede Papirer. Lykkes det at opnaa Enighed herom, vil det ret omgaaende medføre en Kursstigning for de lavere forrentede Obligationer. Hvor stor denne Stigning vil blive, kan man selvfølgelig ikke sige noget om i Øjeblikket, men $4\frac{1}{2}$ pCt. Papirerne skal jo ikke stige meget, inden de naar op mod den Grænse, da Konverteringsmuligheden viser sig, og først da er der Udsigt til en Ombytning af de højt forrentede faste Laan med billigere Laan. Det er derfor den rigtige Vej og, jeg vil gerne tilføje, den eneste Vej til en Nedsættelse af Rentebyrden for amortisable Laan, som Ministeren her har peget paa, og jeg haaber, det maa lykkes ham at finde Forstaaelse i de Kredse, som han nu agter at henvende sig til.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne endnu en Gang anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Pinholt: Vi kan fra vor Side tiltræde den Idé, der ligger i det Lovforslag, som her er fremsat af den højtærede Finansminister, og som gaar ud paa, at man for Statens Udlaan kan nedsætte Renten til $4\frac{1}{2}$ pCt. Jeg synes dog nok, at den højtærede Minister kunde have stillet sit Forslag noget tidligere. Han har jo ikke været uden Anledning til at gøre det; jeg rejste Samraad om det sidste Foraar, og jeg talte ogsaa om det her ved Finanslovforslagets første Behandling, men da gav Ministeren mig et ikke meget elskværdigt Svar og forklarede, at for saa vidt noget saadant skulde ske, for saa vidt disse urimelige Krav fra Venstre skulde imødekommes og Renten nedsættes, maatte man opføre en tilsvarende Post som Udgift, som en Rentetilskudspost paa Finansloven; derfor ser man ogsaa, at den højtærede Minister allerede har nedsat Renten for Over-

formynderiets Midler, det berørte jo ikke Staten. Men jeg forstaaer, at den højtærede Minister har haft det som Jeppe, at Maven tilsagde ham, at han skulde holde sig til Statskassen, men Rygstykkerne sagde, at han skulde holde sig til Vælgerne, og Rygstykkernes Tale har været den stærkeste; nu er Ministeren altsaa kommet med sit Forslag, og det er vel ikke usandsynligt, at hvis han ikke havde gaaet denne Vej, vilde Rygstykkerne have faaet at føle, hvad det betød. Selve Lovforslagets Hovedbetydning ligger i den moralske Vægt, det har, at Staten nu gaar til at nedsætte sin Rente til $4\frac{1}{2}$ pCt. Det er ikke noget stort Beløb, det drejer sig om for Staten, kun godt 100 000 Kr. eller saadant noget, men jeg betragter det alligevel som værdifuldt, at Staten har gjort det, og jeg føler mig overbevist om, at for saa vidt Rentefoden her kan komme ned, vil ogsaa andre kunne følge med.

Et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ikke berørte, var Forslaget om en Udsættelse i 4 Terminer af Afdragene paa Driftslaaneforeningernes Laan (*Fisker:* Jo, det nævnte jeg). Ja, saa har jeg overhørt det, saa beder jeg undskyldte. Dette Forslag er utvivlsomt fornødent, men jeg vil dog gerne sige til den højtærede Minister, at jeg forudsætter, at en saadan Udsættelse ikke kan ske, uden at samtlige Deltagere i Foreningerne er enige, idet de jo har solidarisk Ansvar.

Ministeren fremkom med en Udtalelse om Realkredit i vort Land, og jeg skal med den højtærede Formands Billigelse til- lade mig at oplæse noget deraf. Den højtærede Minister siger (Sp. 3998):

„Jeg tror ikke, at det danske Landbrug selv er tjent med, at man rokker Tilliden til Realkredit i Danmark. Jeg tror overhovedet ikke, Danmarks Økonomi er tjent dermed, men saa burde Folk, der i Øjeblikket vil udtale sig om de vanskelige finansielle Forhold, som findes i hele vort Land, vælge deres Udtalelser saadan, at de ikke er medvirkende til at skabe Panik paa Kreditforeningernes Udlaans- og Renteomraade.“

Jeg billiger fuldt ud, at den højtærede Minister er øm over Realkredit i vort Land, men jeg maa sige, jeg har ikke forstaaet, at der var fuld Enighed i Socialdemokratiet i den Henseende. Thi medens den højtærede Minister angreb de sjællandske Landboforeningers Formand Hr. Tvedegaard for nogle Udtalelser, han var kommet med, fandtes der, samme Dag som den højtærede Ministers Tale var refereret,